

2985
22-10-13

Αθήνα, 22 Οκτωβρίου 2013

Ερώτηση

Προς: τον κ. Υπουργό Εξωτερικών

Θέμα: διασπάθιση δημοσίου χρήματος μέσω μεταφοράς οικοσκευών υπαλλήλων του ΥΠΕΞ

Σύμφωνα με το άρθρο 157 του Ν.3566/2007, περί Οργανισμού του ΥΠΕΞ, οι υπάλληλοι του Υπουργείου Εξωτερικών, που τοποθετούνται (κατόπιν γνωμοδότησης του υπηρεσιακού συμβουλίου του ΥΠΕΞ και σχετικά με μετάθεση ή απόσπαση πέραν των 13 μηνών) σε διπλωματικές και προξενικές αρχές της Εξωτερικής Υπηρεσίας από το εσωτερικό και αντίστροφα ή από μία πόλη χώρας του εξωτερικού σε άλλη πόλη της ίδιας ή άλλης χώρας, δικαιούνται, εκτός των άλλων, και τις δαπάνες μεταφοράς της οικοσκευής τους.

Συγκεκριμένα, οι δαπάνες μεταφοράς οικοσκευής καθορίζονται στο άρθρο 23 του ν.2685/1999 (ΦΕΚ 35 Α'). Επιπλέον, χορηγούνται ασφάλιστρα, το ύψος των οποίων καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών.

Με το θέμα των οικοσκευών είχε ασχοληθεί, πριν από αρκετά χρόνια, ως μέλος της "Επιτροπής Οικοσκευών" του Υπουργείου, ανώτατος διπλωματικός υπάλληλος, ο οποίος μάλιστα πρόσφατα επανήλθε με αναφορά του στο θέμα, θεωρώντας ότι γίνεται σημαντική διασπάθιση δημοσίου χρήματος, με την νομιμοφανή μάλιστα κάλυψη του προγράμματος "Διαύγεια".

Σύμφωνα με την ισχύουσα πρακτική, οι υπό μετάθεση υπάλληλοι αφού επιλέξουν τη μεταφορική εταιρεία της αρεσκείας τους (από τις 4 συνολικά που διακινούν την πολύ μεγάλη πλειοψηφία των οικοσκευών), επισυνάπτουν και δύο "προσφορές" από θυγατρικές ή δήθεν ανταγωνιστικές εταιρείες, οι οποίες, περιέργως, ουδέποτε μειοδοτούν. Συχνά δε η εταιρεία που επιλέγει ο υπάλληλος, αναλαμβάνει να συγκεντρώσει και τις τρεις προσφορές και να τις υποβάλει η ίδια στο Υπουργείο.

Οποιαδήποτε ελεγκτική Αρχή που θα ήθελε να ασχοληθεί με το θέμα, θα διαπίστωνε εύκολα αν η όλη διαδικασία είναι ή όχι σύμνομη και αν τηρούνται πράγματι οι όροι του υγιούς ανταγωνισμού προς όφελος του Δημοσίου. Ενδεικτικό τούτου είναι ότι πολλοί υπάλληλοι μετακινούνται επί δεκαετίες με την ίδια μεταφορική εταιρεία που, εάν υπήρχε υγιής ανταγωνισμός, δεν θα ήταν δυνατόν να είναι πάντα η ίδια.

Σημειώνεται ότι οι τρεις μη ενσφράγιστες προσφορές που υποβάλλονται κάθε φορά, συνοδεύονται από υπεύθυνη δήλωση του υπαλλήλου ο οποίος καλείται να πιστοποιήσει εκ των προτέρων ποιος θα είναι επακριβώς ο όγκος της οικοσκευής του. Γίνεται δηλ. μετακύλιση της ευθύνης για τον ακριβή όγκο της οικοσκευής από τη μεταφορική εταιρεία στον (τελούντα υπό ομηρία) υπό μετάθεση υπάλληλο, που καλείται να έχει δεξιότητες επαγγελματία ογκομετρητή και που θα υποστεί τις συνέπειες του Νόμου, αν αποδειχθεί ότι τα μεταφερόμενα κυβικά είναι λιγότερα.

Είναι επίσης γνωστό ότι σε πολλές περιπτώσεις, οι μεταφορικές εταιρείες χρεώνουν το Υπουργείο, είτε με το μέγιστο όγκο οικοσκευής που δικαιούται ο κάθε υπάλληλος, είτε με κυβικά περισσότερα ή πολύ περισσότερα των πραγματικών. Ποιος άλλωστε ελέγχει ποια είναι τα πραγματικά κυβικά;

Γιατί π.χ. η Τεχνική Υπηρεσία του Υπουργείου δεν καλείται να προβαίνει τουλάχιστον στην ογκομέτρηση των οικοσκευών που αποστέλλονται από την Ελλάδα στο εξωτερικό και τανάπαλιν;

Και ποιος θα μπορούσε να ελέγξει τον πραγματικό όγκο μιας οικοσκευής που μεταφέρεται από Αρχή του εξωτερικού σε άλλη Αρχή του εξωτερικού;

Επί του τελευταίου αυτού σημείου, τίθενται συναφώς τα εξής ερωτήματα:

Ποιος είναι ο ρόλος της ελληνικής μεταφορικής εταιρείας όταν ένας υπάλληλος μετακινείται από το εξωτερικό στο εξωτερικό; Σε τι ακριβώς συνίσταται η εργασία (και βεβαίως η αμοιβή) της ελληνικής μεταφορικής εταιρείας όταν π.χ. ένας υπάλληλος μετακινείται από τη Βραζιλία στην Κίνα; Στέλνει μήπως η ελληνική εταιρεία στις χώρες αυτές υπαλλήλους της για τη συσκευασία των οικοσκευών; Ή η ελληνική εταιρεία επενεργεί απλώς ως μεσάζων, μεταξύ δυο ξένων εταιριών, αυξάνοντας το τελικό κόστος;

Και γιατί στην εποχή της παγκοσμιοποίησης το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο αποκλείει ακόμα και για τις οικοσκευές από /προς το εξωτερικό, τις μεγάλες διεθνείς μεταφορικές εταιρείες που σημειωτέον έχουν συγκεκριμένα τιμολόγια για συγκεκριμένες διαδρομές και όγκους οικοσκευών; Δεν αντιβαίνει η πρακτική αυτή την κοινοτική νομοθεσία; Και τέλος, έχει διερευνήσει ποτέ το Υπουργείο ποιες είναι οι χρεώσεις των ξένων μεταφορικών εταιριών σε σχέση με τις ελληνικές;

Εκείνο που προκαλεί έκπληξη είναι το “άλλοθι” του προγράμματος “Διαύγεια”. Από την έρευνα που πραγματοποιήθηκε μέσω του διαδικτύου, διαπιστώνεται ότι σε όλες τις μεταφορές οικοσκευών του ΥΠΕΞ που έχουν αναρτηθεί μέχρι στιγμής σε αυτό:

α) Απουσιάζουν συστηματικά η ονομασία της αναδόχου εταιρείας και το ΑΦΜ της, μολονότι προβλέπεται η συμπλήρωσή τους στο σχετικό έντυπο.

β) Δεν γίνεται καμία μνεία του όγκου των μεταφερομένων κυβικών, απαραίτητο στοιχείο ώστε να διαπιστωθεί πόσο χρεώνει μια εταιρεία το κάθε κυβικό και χρήσιμο μέτρο σύγκρισης με τις τιμές που ισχύουν διεθνώς.

Πώς συμβιβάζονται οι παραλείψεις αυτές με την ουσία και το πνεύμα του “Διαύγεια”;

Σύμφωνα με επεικείς υπολογισμούς, το ποσό που ζημιώνεται το Υπουργείο Εξωτερικών από τις μεταθέσεις που προγραμματίζονται και

πραγματοποιούνται ανέρχονται σε πολλές εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ. Είτε λόγω υπέρμετρων χρεώσεων ανά κυβικό, είτε λόγω μεταφοράς ανύπαρκτων κυβικών και βεβαίως σε συνδυασμό αμφοτέρων. Διερωτάται κανείς επίσης, που και πως διατίθενται τα σημαντικά ποσά που καταβάλλει το ΥΠΕΞ για την ασφάλιση της οικοσκευής του κάθε υπαλλήλου.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός Εξωτερικών:

1. Προτίθεται να προβεί στη διερεύνηση του θέματος των οικοσκευών, το οποίο θα οδηγούσε αναπότρεπτα και στον καταμερισμό των ευθυνών για την διασπάθιση εκατομμυρίων ευρώ επί σειρά ετών, τη στιγμή που πολλές Αρχές μας στο Εξωτερικό δυσκολεύονται να πληρώσουν ακόμη και τη δαπάνη του ηλεκτρικού ρεύματος ή να διοργανώσουν μια αξιοπρεπή εκδήλωση για την προβολή της Ελλάδας;
2. Προτίθεται ο κ. Υπουργός Εξωτερικών να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για την άμεση αλλαγή του νομοθετικού πλαισίου, ώστε οι υπάλληλοι να λαμβάνουν ένα κατ' αποκοπή ποσό (ανάλογα με την χιλιομετρική απόσταση, τα κυβικά που δικαιούνται κ.λ.π.), το οποίο θα μπορούσαν να διαθέτουν είτε για τη μεταφορά της οικοσκευής τους, από οποιαδήποτε ελληνική ή ξένη εταιρεία επιλέγουν ως την πλέον συμφέρουσα είτε για την αγορά επίπλων/ εξοπλισμού, χωρίς απόδοση λογαριασμού. Ό,τι ισχύει δηλαδή σε πολλά Υπουργεία Εξωτερικών άλλων χωρών.
3. Προτίθεται, τέλος, ο κ. Υπουργός Εξωτερικών να προβεί σε ενέργειες, ώστε το σύνολο ή μέρος των χρημάτων που θα εξοικονομήσει το Υπουργείο από τις οικοσκευές, να διατεθεί -κατόπιν συμφωνίας με το Υπ. Οικονομικών- για την ενίσχυση των Διπλωματικών Αρχών στο Εξωτερικό, που ήδη δοκιμάζονται σοβαρά, με αποτέλεσμα την υποβάθμιση της διπλωματικής μας εκπροσώπησης, και μάλιστα σε μια εξαιρετικά κρίσιμη για τη χώρα περίοδο;

Η ερωτώσα Βουλευτής

Ειρήνη (Ρένα) Δούρου